

6. NEDĚLE VELIKONOČNÍ

BROŽURA
PRO BOHOSLUŽBU
SLOVA

Bohoslužba slova na 6. neděli velikonoční A

9. – 10. května 2026

O víkendu 9. – 10. 5. 2026 se ve farnostech, jejichž duchovní správci se účastní coby synodní delegáti synodního shromáždění v Johannisthalu, mají z rozhodnutí biskupa Tomáše konat bohoslužby slova s podáváním svatého přijímání. Pokud ve farnosti není nikdo k tomu pověřený biskupem, může duchovní správce někoho vybrat a jednorázově jej k tomuto úkolu pověřit. Možná forma této bohoslužby následuje níže. Je možné ji přizpůsobit podle místních zvyklostí.

Je vhodné, aby se na průběhu bohoslužby aktivně podílelo více věřících (lekce, zpěvy, přednášení přímluv, možnost zapojit se do rozhovoru nad texty a do modliteb, příprava a výzdoba prostoru, sbírka, oznámení akcí apod.). Předsedající vystupuje jako jeden mezi sobě rovnými. Neříká „Pán s vámi“, nemá při předsednických modlitbách rozepjaté ruce a nežehná věřícím.

P - Předsedající, V - Všichni, L – Lektor či lektorka

Pozdrav

P: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. **V:** Amen.

P: Ať je s námi se všemi milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a společenství Ducha svatého. **V:** Amen.

Přivítání a úkon kajícnosti

Předsedající může použít tato či podobná slova

P: Sestry a bratři, shromáždili jsme se, abychom vyslechli Boží slovo a měli účast na svatém přijímání. Vítám vás na tomto setkání, kdy chceme slavit den Kristova vzkříšení a nechat se obdarovat pro službu všem lidem. Při této bohoslužbě jsme zvláště v modlitbě spojeni s našimi synodními delegáty v Johannisthalu na synodním shromáždění i s celou církví, která se shromažďuje, aby slavila tajemství smrti a vzkříšení našeho Pána Ježíše Krista. Na začátku ve chvíli ticha uznejme svou slabost a vyznejme svoji důvěru v Boží odpuštění. *(Chvíle ticha)*

P: Svou smrtí a svým vzkříšením jsi nás zachránil,

Pane: Smiluj se nad námi. **V:** Pane, smiluj se nad námi.

P: Stále mezi námi obnovuješ památku svého vykoupení,

Kriste: Smiluj se nad námi. **V:** Kriste, smiluj se nad námi.

P: Zveš nás hříšníky ke svému stolu,

Pane: Smiluj se nad námi. **V:** Pane, smiluj se nad námi.

P: Smiluj se nad námi, všemohoucí Bože, odpusť nám hříchy a doved' nás do života věčného. **V:** Amen.

Gloria

V: Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle.

Chválíme tě. Velebíme tě. Klaníme se ti. Oslavujeme tě.

Vzdáváme ti díky pro tvou velikou slávu.

Pane a Bože, nebeský Králi, Bože, Otče všemohoucí.

Pane, jednorozený Synu, Ježíši Kriste.

Pane a Bože, Beránku Boží, Synu Otce.

Ty, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi.

Ty, který snímáš hříchy světa, přijmi naše prosby.

Ty, který sedíš po pravici Otce, smiluj se nad námi.

Neboť ty jediný jsi Svatý, ty jediný jsi Pán,

ty jediný jsi Svrchovaný,

Ježíši Kriste, se svatým Duchem, ve slávě Boha Otce. Amen.

Vstupní modlitba

P: Modleme se (*chvilé ticha k osobní modlitbě*)

Všemohoucí Bože, dej, ať prožíváme velikonoční dobu tak opravdově,
aby se naše spojení se vzkříšeným Kristem
trvale projevovalo v celém našem životě.

Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého. **V:** Amen.

Bohoslužba slova

P: Nyní se zaposlouchejme do textu Písma svatého a vnímejme,
čím k nám Bůh v tomto slově promlouvá

První čtení

L: Čtení ze Skutků apoštolů (*Sk 8,5-8.14-17*)

Filip přišel do hlavního samařského města a hlásal tam Krista. Všichni lidé dávali pozor na to, co Filip mluví, protože slyšeli a viděli, že dělá zázraky. Z mnoha (posedlých) totiž vycházeli nečistí duchové s velkým křikem. Také bylo uzdraveno mnoho ochrnutých a chromých. Celé město se z toho převelice radovalo. Když se apoštolové v Jeruzalémě dověděli, že Samařsko přijalo Boží slovo, poslali k nim Petra a Jana. Ti tam přišli a modlili se za ně, aby dostali Ducha Svatého. Do té doby totiž na nikoho z nich neseštopil, byli jen pokřtěni ve jménu Pána Ježíše. Vložili tedy na ně ruce, a oni přijali Ducha Svatého.

P: Slyšeli jsme slovo Boží **V:** Bohu díky

Mezizpěv

Možno bud' zpívat s touto odpovědí či s odpovědí ze Zpěvů s odpovědí lidu, nebo recitovat (pak nejlépe bez odpovědi).

Odp.: Jásejte Bohu všechny země! Nebo: Aleluja.

Jásejte Bohu, všechny země,
opěvujte slávu jeho jména,
vzdejte mu velkolepou chválu!
Řekněte Bohu: "Jak úžasná jsou tvá díla!"

„Ať se ti koří celá země, ať ti zpívá,
nechť opěvuje tvé jméno.“

Pojďte a pozorujte Boží skutky:
podivuhodně jednal s lidmi!

Moře proměnil v souš;
suchou nohou přešli řeku,
proto se radujme v Bohu!
Vládne svou mocí navěky.

Pojďte, slyšte, všichni bohabojní,
chci vyprávět, co prokázal Bůh mé duši.
Bůh bud' veleben,
že neodmítl mou prosbu,
že mi neodňal svou lásku.

Druhé čtení

L: Čtení z prvního listu svatého apoštola Petra (*1 Petr 3,15-18*)

Milovaní! Mějte v srdci posvátnou úctu ke Kristu jako k Pánu a buďte stále připraveni obhájit se před každým, kdo se vás ptá po důvodech vaší naděje, ale ovšem s jemností a skromností. Musíte však mít přítom sami dobré svědomí! Pak se budou muset zastydět za své špatné řeči ti, kdo pomlouvají vaše dobré křesťanské chování. Je přece lépe, abyste snášeli utrpení – chce-li to tak Bůh – za to, že jednáte dobře, než za to, že jste udělali něco špatného. Vždyť i Kristus vytrpěl jednou smrt za hříchy, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás smířil s Bohem. Byl sice usmrčen podle těla, ale podle ducha dostal nový život.

P: Slyšeli jsme slovo Boží **V:** Bohu díky

Zpěv před evangeliem

Možno zpívat s odpovědí Aleluja (3x), nebo recitovat, nebo nahradit slokou písně.

Aleluja. Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, praví Pán, a můj Otec ho bude milovat a přijdeme k němu. Aleluja.

Evangelium

L: Slova svatého evangelia podle Jana (*Jan 14,15-21*)

Ježíš řekl svým učedníkům: „Jestliže mě milujete, budete zachovávat má přikázání. A já budu prosit Otce, a dá vám jiného Přímluvce, aby s vámi zůstal navždy: Ducha pravdy. Svět ho nemůže přijmout, protože ho nevidí a nezná. Vy ho znáte, neboť přebývá u vás a bude ve vás. Nenechám vás sirotky. (Zase) k vám přijdu. Ještě krátký čas, a svět mě už nevidí, ale vy mě zas uvidíte, protože já jsem živ a také vy budete živi. V onen den poznáte, že já jsem ve svém Otci a vy ve mně jako já ve vás. Kdo má moje přikázání a zachovává je, ten mě miluje, a kdo mě miluje, toho bude milovat můj Otec a také já ho budu milovat a dám se mu poznat.“

L: Slyšeli jsme slovo Boží **V:** Chvála Tobě, Kriste

Slovo biskupa

Vyslechněme si společně slovo našeho biskupa Tomáše, které nám posílá u příležitosti právě probíhajícího generálního shromáždění naší diecézní synody v Johannisthalu:

Sestry a bratři,

v síle Kristova vzkříšení vás všechny zdravím do míst, kde dnes v naší plzeňské diecézi slavíte eucharistii či bohoslužbu slova. Slavíte ji v okamžiku, kdy synodní delegáti spolu se mnou v Johannisthalu završují slavení naší diecézní synody. Věřím, že rozhodnutí schválená delegáty v dokumentech této synody nám ukážou, kudy nás chce náš Bůh vést v dalších letech. A také co to znamená být jeho svědky s radostí a nadějí v dnešní době právě zde, v naší plzeňské diecézi.

O konkrétních krocích, které byly na synodě odhlasovány, se dozvíte v dohledné době – ať už skrze vyprávění synodních delegátů z vašich farností, nebo ze závěrečných dokumentů, které budou během krátké doby publikovány. Moc vás prosím: věnujte jim velkou pozornost, protože

představují zásadní společná rozhodnutí, jak být nadále – a v mnohém i nově – živou církví v naší diecézi. A to je nesmírně důležité.

Nicméně aby přijatá, často velmi praktická doporučení synody mohla být smysluplně naplněna, musejí stát na pevných základech. Dnešní liturgické texty v tomto smyslu mluví o dvou základních pilířích naší cesty víry:

Tím prvním je pravda o Kristově zmrtvýchvstání. Na všech nových místech, kam jsou první křesťané posláni nebo kam utíkají z důvodu pronásledování, je znovu a znovu jádrem jejich zvěsti jedině: stojíme na straně Boha, který překonal smrt; stojíme na straně Boha, který je silnější než zlo; stojíme na straně Boha, který svou sílu s láskou nabízí každému, kdo po ní touží. Toto je první a naprosto neměnný základ naší víry a naděje. Bez něho bychom ve své náboženské víře byli nejubožejší ze všech lidí, jak píše svatý Pavel ve svém listě do Korinta.

V dnešních textech je však pojmenován a přislíben i druhý zásadní pilíř křesťanského života: nezpochybnitelný příslib Božího Ducha pro život každého společenství církve. Sám Ježíš Kristus nás ujišťuje, že nám jeho nebeský Otec sešle svého Ducha, Utěšitele. A že je možné se na jeho slova beze zbytku spolehnout, dosvědčují události popsané v dnešním prvním čtení ze Skutků apoštolů.

Dar Ducha svatého církvi – tedy nám – je po celá tisíciletí zárukou, že hlásat radost ze vzkříšení nemusíme a ani nemáme ze své vlastní síly či pouze na základě našich omezených lidských zkušeností. Při zvěstování Boží moci, která se projevila ve vzkříšení Ježíše Krista, nejsme odkázáni na prostředky doby minulé ani na způsoby založené na strachu či vnější moci.

Naopak jsme pozváni, abychom se nechali stále znovu inspirovat Duchem, který vane, kam chce, a v každé době si povolává své učedníky a učednice. A já vás, sestry a bratři, prosím a vyzývám: budme v naší diecézi skutečně církví, která na Božího Ducha spoléhá. Církví, která ho intenzivně a naléhavě prosí, aby nám sám ukázal, jak máme dnešnímu světu hlásat pravdu o Kristu zmrtvýchvstalém a jak svědčit o Boží něze a moci.

Počítejme, prosím, s Božím Duchem jako s tím, kdo nás vytrhává z našich lidských způsobů a vnuká nám způsoby Boží – způsoby, které proměňují lidské srdce a dávají sílu přesahující naši vlastní.

Na těchto neochvějných základech mají stát všechna další konkrétní rozhodnutí navazující na doporučení synody. Jen tak nezůstanou pouze výsledkem lidského úsilí – byť dobře míněného, ale neplodného. Jen tak může způsob naší služby, utvářený těmito rozhodnutími, zasáhnout srdce našich bratří a sester, ke kterým jsme posláni.

Už nyní se těším na společnou cestu vystavěnou na těchto základech – na uskutečňování doporučení synody v pravdě vzkříšení a v síle Božího Ducha. A to ve všech našich farnostech i pastoračních oblastech našeho misijního venkova, ale i na mnoha dalších místech, kde tak různorodě a často nečekaně pulzuje duchovní život.

Těším se a chci se nechat Bohem překvapit, kudy nás v síle svého Ducha povede. Důvěřuji, že nás povede po svých cestách – po cestách Boží něžné síly, která tomuto světu dává jedinou skutečnou naději.

A vám všem, sestry a bratři, děkuji, že se na tyto cesty vydáváte se mnou. Že společně můžeme tvořit putující Boží lid, který se vzájemně podporuje, posiluje a inspiruje.

Děkuji vám, že jsme v naší plzeňské diecézi církví našeho Pána, která na něj spoléhá a putuje v Jeho jménu.

Váš biskup *Tomáš*

Apoštolské vyznání víry

P: Povstaňme a vyznejme svou víru slovy Apoštolského vyznání víry

V: Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země. I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho; jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Ponciem Pilátem, ukřižován umřel i pohřben jest; sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých; vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího; odtud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný. Amen.

Modlitba věřících

P: S důvěrou se nyní obraťme na Krista, neboť Otec ho poslal, aby na nás vylil plnost svého Ducha, a vždy po chvíli ticha odpovídejme: *Pane, smiluj se!*

- **Prosme** za celou církev, zvláště za naši diecézi: *(chvíle ticha)*
Bože moudrosti, uč nás rozeznávat znamení času a odpovídat na ně.
- **Prosme** za našeho papeže, biskupy, kněze a jáhny: *(chvíle ticha)*
Bože pokory, daruj nositelům služebního kněžství radost z jejich služby všem.
- **Prosme** za nově pokřtěné a biřmované: *(chvíle ticha)*
Bože nových začátků, provázej nově pokřtěné a biřmované po cestách naděje.
- **Prosme** za ty, kteří rozhodují o osudech národů: *(chvíle ticha)*
Bože pokoje, daruj státníkům vytrvalost v hledání cest k míru na celém světě.
- **Prosme** za synodní delegátky a delegáty: *(chvíle ticha)*
Bože odvahy, vylej na ně svého Ducha, aby nacházeli nové cesty evangelia.
- **Prosme** za naše farní společenství i okolní farnosti: *(chvíle ticha)*
Bože společenství, ukazuj nám, jak se stávat místy přijetí, služby a růstu ve víře.
- **Prosme** za naše přátele, blízké a lidi z našeho okolí: *(chvíle ticha)*
Bože radosti, přetvoř nás ve svědky radostné zvěsti o tvé lásce ke všem.

Možno doplnit prosby za místní potřeby...

Na závěr přímlov se všichni, nebo jen předsedající, modlí Modlitbu diecézní synody:

Bože, náš milosrdný Otče,
ty nikdy neopouštíš svůj lid.
Procházíš s námi vším, co prožíváme,
a bez podmínek miluješ každého člověka.
Naplnuj nás svým Duchem,
abychom na společné synodní cestě
v lásce naslouchali jedni druhým,
odvážně odkrývali Ježíšovu pravdu
a s nadějí se vydávali po cestách života.
O to prosíme skrze Krista, našeho Pána.
Amen.

Maria, průvodkyně na cestě,
oroduj za nás!

*Předsedající či jiná k tomu pověřená osoba přinese ciborium s eucharistií na oltář.
Přenášení je možné doprovázet nějakou adorační písní, může být ale i v tichosti.*

Díkuvzdání

P: Žalmista říká: „Pojďme, padněme, klaňme se, poklekněme před svým tvůrcem, Hospodinem“ (Ž 95,6). Vzdejme tedy nyní i my vlastními slovy (slovy žalmů, zpěvem hymnu, ...) chválu a dík našemu Otci a klanějme se našemu Pánu Ježíši Kristu, který je mezi námi přítomný v tajemství eucharistie.

Následuje recitace některého z uvedených žalmů, nebo zpěv písně chvály, nebo zpěv nějakého chvalo zpěvu (např. z Kancionálu) dle místních zvyklostí.

Příklady textů k díkuvzdání:

- **Klaním se ti vroucně** (Kancionál č. 712)
- **Adoramus te** (Kánony z Taizé)
- **Litanie k Srdci Ježíšovu** (Kancionál č. 065)

Žalm 95,1-7

Pojďte, zaplesejme Hospodinu,
oslavujme hlaholem skálu své spásy,
vstupme před jeho tvář s díkuvzdáním,
oslavujme ho hlaholem žalmů!
Hospodin je velký Bůh,
je velký Král nad všemi bohy.
On má v svých rukou hlubiny země,
temena hor patří jemu.
Jeho je moře, on sám je učinil,
souš vytvořily jeho ruce.
Přistupme, klaňme se, klekněme,
skloňme kolena před Hospodinem, který nás učinil.
On je náš Bůh,
my lid, jež on pase,
ovce, jež vodí svou rukou.

Žalm 103,1-5

Dobrořeč, má duše, Hospodinu, celé nitro mé, jeho svatému jménu!
Dobrořeč, má duše, Hospodinu, nezapomínej na žádné jeho dobrodiní!
On ti odpouští všechny nepravosti, ze všech nemocí tě uzdravuje,
vykupuje ze zkázy tvůj život, věncí tě svým milosrdenstvím a slitováním,
po celý tvůj věk tě sytí dobrem, tvé mládí se obnovuje jako mládí orla.

Modlitba Páně

*Po skončení díkůvzdání přistoupí **P** k oltáři, odkryje nádobu s hostiemi (ciborium) a obrácen k lidem se sepjatýma rukama říká výzvu k modlitbě Páně.*

P: Pomodleme se společně, jak nás naučil náš Pán, Ježíš Kristus:

V: Otče náš...

***P** se sepjatýma rukama říká:*

P: Pane Ježíši Kriste, tys řekl svým apoštolům: Odkazuji vám pokoj, svůj pokoj vám dávám. Nehleď tedy na naše hříchy, ale na víru své církve, a podle své vůle ji naplňuj pokojem a ved' k jednotě. Neboť ty žiješ a kraluješ na věky věků.

V: Amen.

P: Pozdravte se navzájem pozdravením pokoje.

*Všichni — podle místních zvyklostí — si vzájemně vymění pozdravení pokoje, např. podáním ruky se slovy: **Pokoj s tebou.***

*Protože se nekoná lámání chleba, **neříká se ani nezpívá** Beránku Boží.*

Potom podávající vezme ciborium s eucharistií, jednu z hostií drží nad ním poněkud pozdvihnutou a obrácen k přijímajícím říká (věřící při tom stojí):

P: Hle, Beránek Boží, ten, který na sebe vzal hříchy světa.

Blahoslavení, kdo jsou pozváni k večeři Beránkově.

V: Pane, nezasloužím si, abys ke mně přišel, ale řekni jen slovo, a má duše bude uzdravena.

Bude-li podávající sám přijímat, přijme nyní eucharistii a pak podává ostatním.

*Podávání svatého přijímání může být doprovázeno společným zpěvem. Pokud se nezpívá, **P** nebo lektor přečte před podáváním sv. přijímání antifonu k přijímání:*

P: Jestliže mě milujete, budete zachovávat má přikázání, praví Pán; a já budu prosit Otce, a dá vám jiného Přímluvce, aby s vámi zůstal navždy. Aleluja.

*Po svatém přijímání postaví **P** ciborium na korporál na oltář, setře pozůstalé částičky z pateny (používá-li se) do ciboria, a otře si ruce do purifikatoria.*

Ciborium uzavře, svátost oltářní uloží zpět do svatostánku.

Pak se posadí na svoje sedadlo.

Modlitba po přijímání

P: Kristovým vzkříšením jsi nám, Bože, otevřel cestu ke spáse a svátostným pokrmem nás posiluješ, abychom došli do plnosti věčného života; dej, ať v nás tento velikonoční odkaz stále přináší své ovoce. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.

V: Amen

Ohlášky a propuštění

P či k tomu pověřená osoba informuje shromážděné o bohoslužbách a dalším dění ve farnosti během příštího týdne.

P: Dej nám Bože své požehnání, chraň nás všeho zlého a doved' nás do věčného života.

V: Amen.

P: Ať nás radostné vědomí, že se Boží Syn stal jedním z nás, naučí s důvěrou očekávat jeho slavný příchod na konci věků.

V: Amen.

P: Dobrořečme Pánu a zůstávejme v pokoji.

V: Bohu díky

Na závěr je možné zpívat nějakou vhodnou píseň na cestu nebo se rozejít v tichosti.

